

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte predsedníčky JUDr. Margity Fridovej a členiek senátu JUDr. Heleny Haukvitzovej a JUDr. Eleny Krajčovičovej v právnej veci žalobcu: **A. H.**, P. zast. PhDr. Mgr. H. D., advokátkou, P. proti žalovanému: **JUDr. R. H.**, N., správca konkurznej podstaty úpadcu D. B., F. o neplatnosť výpovede a náhradu mzdy, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 6 Cbi 33/2005-49 zo dňa 11.mája 2006 takto

r o z h o d o l:

Rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 6 Cbi 33/2005-49 zo dňa 11.mája 2006 **p o t v r d z u j e.**

Žalovanému trovy odvolacieho konania **nepriznáva.**

O d ô v o d n e n i e:

Napadnutým rozsudkom krajský súd ako súd prvého stupňa zamietol návrh žalobcu na vyslovenie neplatnosti výpovede a náhradu mzdy. Žalovanému trovy konania nepriznal.

V dôvodoch svojho rozsudku uviedol, že na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná. Uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 28.9.2001 bol vyhlásený konkurz na majetok úpadcu D. B.. Správca konkurznej podstaty úpadcu listom

z 26.9.2002 doručeným žalobkyni dňa 27.9.2002 dal žalobkyni výpoveď z pracovného pomeru s 3 mesačnou výpovednou dobou z dôvodu podľa § 46 ods.1 písm. a/ Zákonníka práce s odôvodnením, že na majetok úpadcu bol vyhlásený konkurz a dochádza k zrušeniu zamestnávateľa, ktorý nemá možnosť žalobkyňu naďalej zamestnávať ani ponúknuť iné vhodné zamestnanie.

Žalobkyňa bola toho názoru, že výpoveď z pracovného pomeru je neplatná, pretože nedošlo k zrušeniu zamestnávateľa postupom podľa § 34 a 35 vtedy platného zákona o bankách. Podľa § 46 ods. 1 písm. a/ Zák. práce zamestnávateľ môže dať zamestnancovi výpoveď okrem iného z dôvodov, ak sa "zrušuje alebo premiestňuje zamestnávateľ alebo jeho časť".

Súd dospel k záveru, že pojem "zrušuje sa" zamestnávateľ tak ako to má na mysli § 46 ods. 1 písm. a/ Zák. práce platného ku dňu výpovede vyjadruje trvajúcí proces. Nemožno ho teda stotožňovať s pojmami zrušenia spoločnosti podľa § 68 Obch. zák., s pojmom odobratia povolenia pôsobiť ako banka podľa § 34 a 35 zák. č. 21/1992 Zb. o bankách ani s ukončením prevádzkovania podniku súdom v zmysle § 14b ods. 2 zák. č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní stanovením konkrétneho dátumu.

Pod pojmom zrušovania zamestnávateľa sa rozumie postupný proces, ktorý v danom prípade začal vyhlásením konkurzu na majetok úpadcu D. B. uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3K 297/2000, pokračoval zákazom prijímania vkladov vydaným Národnou bankou Slovenska, začatím konania o odobratí povolenia pôsobiť ako banka ako aj ukončením prevádzkovania podniku úpadcu súdom. Bude v danom prípade zavŕšený až výmazom spoločnosti z obchodného registra po ukončení konkurzu. Na druhej strane ani zrušovanie zamestnávateľa nie je právnou skutočnosťou, ktorá by sama o sebe spôsobovala zánik existujúcich pracovných pomerov. Pracovné pomery treba skončiť najneskôr ku dňu zavŕšenia procesu zrušenia zamestnávateľa. Táto postupnosť zrušovania zamestnávateľa bola v danom prípade vyjadrená aj v samotnej výpovedi z pracovného pomeru. Dôsledkom konkurzu je v skutočnosti u obchodnej spoločnosti, že dochádza k zrušovaniu zamestnávateľa. Keďže pri rušení zamestnávateľa, zamestnávateľ stratil možnosť zamestnanca ďalej zamestnávať, môže mu dať výpoveď na základe výpovedného dôvodu bez ohľadu na obmedzenia uvedené v § 46 ods. 2 Zákonníka práce.

Súd dospel k záveru, že výpoveď z pracovného pomeru vykonaná žalovaným nie je neplatná. Žalobu preto zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 OSP podľa výsledku v spore. Žalovanému však žiadne trovy nevznikli, preto mu ani žiadne nepriznal.

Proti tomuto rozsudku podala žalobkyňa odvolanie.

Poukazovala na znenie ustanovení § 68 ods. 1 a 3 Obch. zák. v znení s účinnosťou od 1.8.2000, ďalej na § 61 ods. 2 Zák. práce ako aj § 63 ods. 1 písm. a/ Zák. práce. Uviedla, že prvostupňový súd sa v odôvodnení odvoláva na § 46 ods. 1 písm. a/ ZP, avšak žalovaný zdôvodnil výpoveď danú žalobkyni ustanovením § 63 ods. 1 písm. a/ ZP. Ak prvostupňový súd dospel k záveru, že žalovaný mal potupovať podľa § 46 ods. 1 písm. a/ ZP už táto jediná skutočnosť je dostatočná, aby výpoveď daná žalovaným bola súdom vyhlásená za neplatnú. Súhlasí s názorom súdu, že pojem "zrušuje sa" vyjadruje trvajúci proces. Avšak podľa jej názoru zákonník práce tento trvajúci proces žiadnym spôsobom neupravuje a necharakterizuje.

V prípade žalovaného ide o banku, akciovú spoločnosť, ktorej vznik, zrušenie a zánik upravuje Obchodný zákonník a Zákon o bankách. Podľa § 68 ods. 3 písm. d/ Obch. zák. v znení platnom a účinnom ku dňu podania výpovede, k zrušeniu obchodnej spoločnosti dochádza až zrušením konkurzu po splnení rozvrhového uznesenia. Podľa názoru odvolateľky toto je moment začiatku procesu "zrušovania zamestnávateľa". Podľa § 34, 34a a 35 zákona o bankách k zrušeniu banky dochádza pri odobratí povolenia pôsobiť ako banka zo strany Národnej banky Slovenska. Aj podľa dôkazov predložených žalovaným ku dňu výpovede nedošlo k odobratiu povolenia pôsobiť žalovanému ako banka, bolo rozhodnuté iba o zdržaní sa výkonu činnosti banky. Pokiaľ žalovaný z dôvodov prebiehajúceho konkurzu nemal možnosť žalovanú zamestnávať, mal jej dať výpoveď z iných dôvodov uvádzaných v Zákonníku práce. Navrhuje napadnutý rozsudok zmeniť a žalobe vyhovieť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací prejednal odvolanie žalobkyne podľa § 212 ods. 1 OSP a napadnutý rozsudok z dôvodov jeho správnosti podľa § 219 OSP potvrdil.

Vychádzal zo zistenia, že predmetom sporu je žalobkyňou uplatnené právo na vyslovenie neplatnosti výpovede z dôvodu upraveného v § 63 ods. 1 písm. a/ Zákonníka práce a náhrada mzdy. Podľa tohto ustanovenia zamestnávateľ môže dať zamestnancovi výpoveď iba z dôvodu ak sa zrušuje alebo premiestňuje zamestnávateľ alebo jeho časť. Žalobca je toho názoru, že nie je splnená výpovedná podmienka, pretože vyhlásením konkurzu nedochádza k zrušeniu zamestnávateľa ale až zrušením konkurzu po splnení rozvrhového uznesenia. K zrušeniu nedošlo ani podľa § 34 a nasl. Zákona o bankách. Medzi účastníkmi nie je sporné, že uznesením Krajského súdu v Bratislave č.k. 3K 297/00 zo dňa 28.9.2001 bol vyhlásený konkurz na majetok úpadcu D. B., ktorý bol zamestnávateľom

žalobkyne. Listom z 26.9.2002 dostala žalobkyňa výpoveď z pracovného pomeru z dôvodov uvedených v § 63 ods. 1 písm. a/ Zákonníka práce v platnom znení, teda v znení účinnom od 1.4.2002. Do toho času bola výpoveď daná zamestnávateľom upravená v § 46 v rovnakom znení, ktoré súd prvého stupňa v dôvodoch nesprávne používa. Táto chyba však nemá vplyv na výsledok sporu. Žalobkyňa prevzala výpoveď 27.9.2002.

Výpoveď je jednostranný právny úkon, ktorý nadobúda právne účinky doručením druhému účastníkovi bez ohľadu na jeho vôľu. Vzhľadom na námietky odvolateľky bolo potrebné posúdiť, či obstojí dôvod, pre ktorý dostala žalobkyňa výpoveď, pretože zamestnávateľ môže dať zamestnancovi výpoveď iba z dôvodov výslovne uvedených v § 63 ods. 1 Zákonníka práce, pričom dôvod výpovede sa musí vo výpovedi skutkovo vymedziť tak, aby ho nebolo možné zameniť s iným dôvodom, inak je výpoveď neplatná. Výpovedný dôvod musí existovať v čase výpovede. To znamená, že je potrebné posúdiť, či v čase výpovede žalobkyňi bola splnená zákonom predpokladaná podmienka, že sa zrušuje zamestnávateľ alebo jeho časť. Ak sa zrušuje zamestnávateľ ako celok zaniká ako právny subjekt, čím stráca objektívnu možnosť ďalej zamestnávať svojich zamestnancov. Zrušenie zamestnávateľa nespôsobuje automaticky skončenie pracovného pomeru. Pracovné pomery je potrebné skončiť do dňa zrušenia zamestnávateľského subjektu a to tak, aby ku dňu zrušenia zamestnávateľa uplynuli výpovedné doby. Zákonník práce nemá žiadnu úpravu o tom, kedy je splnená podmienka, že zamestnávateľ sa zrušuje.

Keďže v danom prípade je zamestnávateľom právnická osoba, podmienky za ktorých je možno ju zrušiť je potrebné hľadať v iných právnych predpisoch. Aké podmienky musia byť splnené, aby bola spoločnosť zrušená upravuje Obchodný zákonník. Len samotné vyhlásenie konkurzu na majetok právnickej osoby ešte nespĺňa hmotnoprávnu podmienku výpovede ako to má na mysli ust. § 63 ods. 1 písm. a/ Zákonníka práce, ale musí byť zistené, že dôjde k naplneniu niektorého z dôvodov na zrušenie spoločnosti upravených v tomto prípade v § 68 ods. 3 prípadne ods. 4 Obch. zák., to znamená, že v čase výpovede musia všetky okolnosti svedčiť tomu, že sa spoločnosť zrušuje. Výpovedný dôvod podľa citovaného ustanovenia sa neviaže na moment, že táto právna skutočnosť už nastala a zamestnávateľ bol zrušený. Zákonodarca by to bol tak vyjadril. Samotný priebeh konkurzu musí svedčiť tomu, že spoločnosť bude zrušená zrušením konkurzu po splnení rozvrhového uznesenia alebo zrušením konkurzu z dôvodu, že majetok úpadcu nepostačuje na úhradu výdavkov a odmenu správcu konkurznej podstaty alebo zamietnutím návrhu na vyhlásenie konkurzu pre nedostatok majetku. Spoločnosť sa zrušuje aj z iného dôvodu, ak tak upravuje osobitný

predpis, v konkrétnom prípade by to mohlo byť z dôvodov upravených v zák. č. 21/1992 Zb.

V predmetnom prípade výpovedi predchádzalo rozhodnutie Národnej banky Slovenska z 3.10.2001 o uložení povinnosti zdržať sa prijímania vkladov a iného nakladania s vkladmi, poskytovania úverov a vykonávania ďalších činností uvedených v povolení na výkon bankových činností, oznámenie o začatí konania o odobratí povolenia pôsobiť ako banka a rozhodnutie súdu z 22.11.2001 o ukončení prevádzkovania úpadcu. Je teda zrejmé, že všetko nasvedčuje tomu, že ide o postup smerujúci k zrušeniu spoločnosti tak, ako to predpokladá obchodný zákonník. Tým bola naplnená hmotnoprávna podmienka výpovede podľa § 63 ods. 1 písm. a/ ZP. Odvolací súd preto žalobe nevyhovел.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 OSP, ale pretože žalovanému trovy v odvolacom konaní nevznikli, neboli mu ani žiadne priznané.

P o u č e n i e: Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave, 27. novembra 2007

JUDr. Margita Fridová, v.r.
predsedníčka senátu